

Jožef za njim, a na pragu se zgrudi. Zločinec je takoj spoznal, kar je storil. Sam je ranjencu rano izpral ter se trudil, da bi krv ustavil. Pa zastonj, za 1/2 ure izdihnil je dušo. Anton Majcen je znan pretepač, dvakrat je že zaradi težke telesne poškodbe sedel in starišem povzročil mnogo žalosti. Jožef bil pa je bolj mirnega značaja. Pondeljek bila je sodnijska komisija na licu mesta in ta dan so tudi v mrtvašnici truplo umorjenega secirali. Klerikalci! Tukaj vidite spet vaš sad. Komaj je vaš pristaš Arnuš pod riglom, komaj so minole porotne obravnave proti drugim morilecem, že se poroča v klerikalnem gnezdu, umoril je brat brata. Tukaj se spet vidi, kje so zločinci. V sredi klerikalcev, morilec Ojsteršek razobesil je na kaplanovo povelje zastavo kljub občinski zapovedbi na zvoniku v Laškem trgu, Arnuš je ljudi svaril pred Štajercem klerikalni morilec brata je iz okolice Polenšaka, ki je jedro klerikalcev. Kam plovete klerikalci!

Uboj radi lopate. V Pesnici blizu Mariboru sprla sta se na kolodvoru železniška delavca Ferdinand Rozman in Tomaž Habalareš zaradi neke lopate. V prepiru vrgel je Habalareš Rozmanu kamen v glavo. Rozmana je to tako razjezilo, da je pograbil lopato in tako z njo udaril Habalareša, da se je ta zgrudil in kmalu umrl. Rozman se je sam sodnji javil.

Požar. V nedeljo 23. t. m. upepelil je požar v Možgancih pri Ptuj 3 poslopja. Pogorelci trpijo veliko škodo, ker jim je vse zgorelo enemu celo vsa živina. Dornavska požarna bramba je zabranila, da se ni požar širil še dalje. Zažgali so baje otroci. — V Curnovcu, občina Sromlje, je ogenj uničil dne 15. p. m. hišo posestnika Dušiča. Goreti je začelo okoli 5. uri zjutraj. Na pomoč prihitelim sosedom se je posrečilo ohraniti gospodarsko poslopje.

Sv. Jakob v Slov. goricah. Stekel pes, ki se je pred enim mescem na raznih mestih prikazal, ugriznil je pri dveh posestnikih v Spodnjem dolu svinje kakor tudi mačke. Ker se ugrizene svinje niso takoj odstranile, prikazala se je pri njih sedaj steklina; minuli teden je ugriznila stekla svinja hčerko veleposestnika Krambergerja, katera je morala vsled dobijene rane takoj na Dunaj v zavod za zdravljenje stekline.

Iz Brežic. Že pred 50 leti zaželjeni in silno potrebni most črez Savo začeli so 17. julija t. l. graditi. Most bode večinoma iz železa, blizu 600 metrov dolg in bode stal preko 800.000 kron. Lepa svota.

Predavanja. Kmetijski potovalni učitelj, gospod Franc Goričan bode imel meseca avgusta sledeča potovalna predavanja: V nedeljo, dne 6. avgusta zjutraj v Ribnici, popoldne istega dne pa pri sv. Antonu na Pohorju, okraj Marenberg; v nedeljo, dne 13. avgusta zjutraj v Ljubnem, popoldne istega dne pa v Čučah, okraj Gornjigrad; v torek (praznik), dne 15. avgusta v Solčavi, okraj Gornjigrad; v nedeljo, dne 20. avgusta zjutraj v Soboti, popoldne istega dne pa v Pernicah, okraj Marenberg; v nedeljo, dne 27. avgusta zjutraj pri Št. Mihaelu, popoldne istega dne pa v Mozirju, okr. Gornjigrad. Govoril bode o sle-

dečih točkah: 1. Kje moramo iskati vzroke, da kmečki stan zmiraj bolj in bolj propada? 2. Kaj naj ukrenemo, da se zboljšajo neznosne razmere naših kmetovalcev? 3. Nekaj splošnih besed o umni sad-jereji. 4. Kako moramo ravnati s travniki? korist detelje. 5. Kako si napravimo vzorna gnojišča in gnojšnice? Z ozirom na naše prežalostne gospodarske razmere, obračam so z nujno prošnjo na naše razumništvo, da spodbuja ljudstvo za mnogobrojno udeležbo teh poučnih predavanj.

Ormož. Pred kratkim smo poročali, da je prepovedalo ptujsko glavarstvo sokolom v Ormož hujskati. Ti so se pritožili in graško namestništvo je sokolom dovolilo, v miren Ormož kričati priti. Dragi oče, ne pusti sina k tej veselici, doma naj bo. Doma naj ima veselico, čez teden pa je na polju dovolj najde. Ne pusti ga k takim burkam, ne pusti, da ti ga zapeljejo in pokvariijo postopači in lenuhi, ki družega dela nimajo, kakor nemir med narodoma sejati, da imajo kako zabavo. Torej oče pazi na sina, kmet bodi zaveden in resen, ostani doma, ne pridruži se oslom in njih oslarijam.

Gospod W. Blanke v Ptuj nas prosi naznaniti, da je svojo podružnico v Ungartorski ulici opustil in vabi toraj cenjene kupovalce s prošnjo, od sedaj naprej svoje potrebščine samo v glavni trgovini nasproti nemški cerkvi kupovati. Gospod Blanke bo, kakor do sedaj tudi znanprej skrbel za točno in oljudno postrežbo.

Dopisi.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Skličujoč se na § 19 tiskov. zakona pošljem z ozirom na dopis: Sv. Jurij ob Ščavnici v števil. 14 Vašega lista od dne 9. julija 1905 resnici na ljubo nastopni stvarni popravek, katerega blagovolite v zakonitem roku v svojem listu objaviti.

1. Ni res, da je naš župnik Kunc poslal svojega kaplana od hrama do hrama, da naj ljudstvo spodbuja pri volitvi za farško stranko glasovati; — res pa je, da župnik nobenega svojih g. kaplanov (dva sta) nikamor ni pošiljal agitirat.

2. Ni res, da je župnik celi dan stal pri volitvi in ljudi na svojo stranko napeljeval; — res pa je, da se je župnik s pravico voliti v III. in I. razredu udeležil volitve, ki je trajala od 9. ure predpold. do 4. ure popold.

3. Ni res, da je župnik zjutraj po 6. uri poslal kaplana, naj prigovarja podrepnike, da ja gotovo pridejo na volišče; — res pa je, da sta oba g. kaplana od 6. do 9. ure bila v cerkvi, kjer so duhovski šolski otroci imeli spoved in med sveto mašo sv. obhajilo.

Sv. Jurij ob Ščavnici, 14. julija 1905.

J. Kunc, župnik.

Dev. Marija v Puščavi. Ljubi „Štajerc“! Mnogo zanimivega se je pri nas že letos zgodilo. Poročal bi ti lahko o naših klerikalcih, kako so ti potuhnjeni in škodoželjni, toda danes ti moram naznaniti nekaj družega. Meseca maja dobili smo novega župnika

gosp. Zonko. S tem smo tudi mi naprednjaki zadovoljni, ker se ne vtika v politiko. Pri nobeni pridigi še do sedaj ni udrihal po naprednih naših listih. Kristusov mir in ljubezen do bližnjega, to so njegove besede iz prižnice. Sploh smemo reči, ta gospod ni tako „nobel“, kakor je bil prejšnji. Ne sramuje se bolnikov in kmečkih ljudi, kar bodo bralci v sledečih vrstah lahko sprevideli. Meseca junija priredilo je delavsko društvo veselico v nekej krčmi v činžatskej vasi. Gospod „krčmar“ povabil je seveda tudi župnika. Župnik se njegovi želji ni rad ustavil, šel je toraj na veselico. A glej jih no, kaj se je zgodilo, ko pride župnik do krčme, že zasliši vrišč in pretepanje navdušenih klerikalčkov. Ker sta bili v bližini dve ženskici v eni hiši na smrt bolani, poda se župnik raje k njima, jih tolažiti v hudih bolečinah. Bolnici bili sta mu mnogo bolj všeč, kakor pa „vinjeni“ pretepači — klerikalci. Ravnal se je po besedah sv. pisma: „Bolnike obiskavati in jih tolažiti.“ Še eden lep vzgled. Ko so imeli šolarčki prvo sv. obhajilo, kupil je vsakemu eno žemljo, bogati Grušovnik pa tega ni storil celih 11 let, kar je pri nas bil. Priskrbel je šolarčkom tudi rožne vence in to je za mladino stokrat bolje, kakor pa politično hujskanje. Ako ostane zmirom tak, kakor do sedaj, spoštovali in zaupali mu bomo mi naprednjaki še bolj. Ljubi „Štajerc“, ali ni res, da tak duhovnik je vreden spoštovanja in časti. Bog nam ga ohrani še mnoga leta!

Napredno-misleč pušavčan.

Iz Vojnika. Sveta birma. Prejšnji teden se je v dekaniji Nova cerkev sveta birma delila. Reči se sme, da bolj vnetega, gorečega, zvestega in bolj sposobnega škofa za podelenje sv. birmе, nego so prevzvišeni, milostljivi gospod doktor Mihael Napotnik, si gotovo nihče misliti ne more. Veselo in zanimivo je poslušati iz prižnice, kakor tudi po cerkvi pri izpraševanju ljudstva krasno doneče kaj lahko razumljive, mile besede knezoškofa izvirajoče iz močnih prs kakor skala, da se po celej cerkvi razlegajo ter na srca udanih poslušalcev čarobno uplivajo. Globoko je segal iz prižnice in konečno iz glavnega oltarja njih pouk o sv. birmi ter opomin, kako se naj birmanci, botri in stariši tega dneva hvaležno spominjajo in svetega duha večkrat v življenju na razsvetljenje in pomoč prosijo. Enako so botrom in starišem toplo na srca polagali, naj vendar ta dan birmance s pitjem opojne pijače preveč ne silijo, ter jim tako namesto svetega le žalosten spomin in bolezen na birmovanje ne povzročijo itd. Pa žalibože, koliko se jih v tem še vendar spozabi in pregreši, ki iz same napačne ljubezni svojim birmancem s preobilnim pitjem ponujajo. Opomni se še, kako zelo pohvalno so se milostljivi g. knezoškof o novi, veliki, krasni in izvanredno sveti vojniški cerkvi izrazili, ter vsem darovateljem srčno hvalo izrekli. Zlasti so tudi nekatere dobrotnike imenovali, med temi posebno arhitekta in zidarskega mojstra, gospoda Gorogranca in domačega župnika, č. g. Vodušeka, ki nista samo vso skrb prevzela, temveč tudi veliko z denarji pripomogla. Gotovo se bode vsem tem izrek sv. pisma

izpolnil: Kedo za dobre namene žrtvuje, Bogu denar na obrest' posojuje.

Od Velike Nedelje. Zadnji „Slovenski Gospodar“ napada zopet enkrat pod naslovom „narodni odpadniki“ dva vrla in zavedna moža naše družbe. Ni težko uganiti, da se to psovanje nanaša na novega gostilničarja gosp. Miklna in na zaradi svojih izvrstnih lastnostij kot mož in človek v celi okolici zelo priljubljenega in blagodušnega učitelja gospoda Žolnirja. Strahopetljiv obrekovalec in skladatelj dotičnega dopisa nam je dobro znan, ni se mu treba skrivati pod izmišljenim imenom za kmete. Ta žlabravec blati, da gosp. Mikl ne more trpeti slovenskih gostov, da se rajši zabavlja z nemškutarji in da želi, da Slovenci naj ne zahajajo v njegovo gostilno. To je debela laž. In če se je enemu edinemu kaj tacega neprijetnega pripetilo, se ne sme sklepati na splošno večino in celo ne, ker ta golobrad, čeravno je učitelj nič ne predstavlja in zaradi svoje mladosti k zavednim možem le v tem razmerju stoji, kakor patoglavci k žabam. V nedeljo 23. julija pride župan mesta Ormož gosp. Kautzhammer v gostilno gosp. Miklna. Bilo je veliko gostov zbranih, sedeli so v sobah, pa tudi v senčnici pred hišo. Beseda je bila o nekem uradnem oznanilu, katerega bi gosp. Kautzhammer mogel izročiti oznanitelju pri Veliki Nedelji. Oznanitelj pri Veliki Nedelji je nadučitelj gosp. Ivan Košar. Ker pa ta mož zaradi bolnih oči prav brati ne vidi, oskrbi mu oznanila njegov sin Robert Košar, učitelj v Runčih. Ta je tudi sedel v sobi in pri tej priliki mu je gospod Kautzhammer po posredovanju g. Miklna izročil omenjeno oznanilo, pisano je bilo nemško. Ali kaj se je zdaj zgodilo. Mladi Košar je oznanilo odbil, rekoč, da se samo na slovenska oznanila ozira. Vsled tega mu je gosp. Mikl svojo gostilno, katera je odprta za Slovence in Nemce, prepovedal. Postopanje tega fantiča nasproti cenjenemu gosp. županu mesta Ormož se je seveda celi družbi zamrzilo in Boga naj hvali, da se mu še ni kaj neprijetnega zgodilo. In to če biti učitelj, ki goji mladino? Želimo, da si slavno šolsko nadzorstvo v Ptuj ta dogodek dobro zapomni. Dalje vprašamo, ali je slavnemu nadzorstvu znano, da je Robert Košar dne 17. julija ob priliki desetletnice, katero je obhajala požarna bramba v Tergovišču držal političen govor, ki znabiti ni bil napovedan in od ces. kr. glavarstva dovoljen in da je v tem govoru ta, od katerega pravijo, da mu vsled neke prestane „trešlike“ in vsled porabe precej ostrih medikamentov v kosteh pada in vstaja živo srebro kakor v termometru hujskal proti raznim članom okolične družbe in s tem sejal seme razprtije med vaščani in sovaščani? Ljubi Robert! z maslom pod klobukom ne hodi na solnce, sicer jih dobiš prihodnjič debelejše. — **Od Velike Nedelje.** Predzadnjo nedeljo priredilo je gasilno društvo v Trgovišču veselico, pri kateri je govoril mladi učitelj R. Košar. — Govoril in čital je na dolgo in široko, a konečno začel udrihati po Nemcih in nemškemu jeziku. Namen je očividен. Za sramoval je vse one stariše, ki pošiljajo svojo deco v ormožko nemško šolo. — Njegovo geslo pač je: proč

nemščino. Na to Vam mladi gospod svetujemo, da bi bili samega sebe v obraz. — Le pomislite! — Vam govorite samo neizključljivo nemški, ker Vaša mati niti slovenski ne zna. Vsa familija govori samo nemški, še dekla ne zna nič slovenski. — Čuden gospod in Slovenec! Mi kmetje smo slovenski in govorimo doma samo slovenski, želimo, da bi se naši otroci učili toliko prepotrebne nemškega jezika, da bi se z našimi sosedi, nemškimi kmeti, vino- in živinokupci lahko sporazumeli in da bi ne bi prestali od dneva do dneva hujši boj za obzidje in vsakdanji kruh. — Da ste kot mlad gospod tako govorili, Vam mi lahko prizanesemo, da pa ne smete kot učitelj naše itak dovolj zbegano ljudstvo naučevati in navoditi k sovraštvu do svojega bližnjega in soseda, Vam pa naj nekdo drugi odpusti! — Podučujte prav marljivo izročeno Vam mladino v vašem maternem jeziku, t. j. v nemščini!

Več občanov.

Iz Ormoža. Zadnje občinske volitve v Ormožu so naredile velike spremembe v celi naravi. Od tega časa psi neprenehljivo lažejo in tulijo, ter nas spominjajo na Izraelce, kadar so obupno malikovali in ob groznim hrupom plesali okrog zlatega teleta, misleč, da jih je oče Mozes sleparil in zapustil na puščeni. Naša velikoruska inteligencija se tudi čuti opuščena, ne samo od Boga očeta, Sina, in posebno tega duha, ampak tudi od dragih volilcev. Kar se je prigodilo v Mandžuriji, kar je videlo Črno more ob barki „Potemkin“, to se je vršilo tudi v Ormoški neki podružnici. Povsod hud upor in popolno uničenje. Kaj je le temu krivo? Ali so se brambovci preveč lojnatihi sveč najedli, ali so izvoljeni vojskopolkovci v zadnjem trenutku preveč „vutkovali“ in v neznanosti obupali in s tem zakartali zmago armade cele hiše Romanov? Poveljnik črne vojske general Saharow, v vojni zgodovini znan pod imenom Birklov-Miha se je zelo trudil. Hrepenel je od vojske do kohorte, nagovarjal brambovce delivši jim nagrade, ki so bili blagoslovljeni v imenu svetega „gusarja“. Povelje tehničnih polkov pod generalom Kolescow-Golobradski iz Rešetayevskega ni bilo v pravih stikih. Žalostno je, da se tak mladi skunkač predrzne oditi starejše in zvedene elemente. Postopanje inšpektor-general Cirila tudi ni bilo ugodno. Ta zvezda črne reda še je prekilava. Niti glava še mu ni dovolj zrastle, namerava na stran, kakor da bi se pet hotela zjediniti z blatom, iz katerega je stvarjena. Občudovanje zasluži postopanje bojnega zdravstvenega referenta. Gospod dr. Oroslavsky, kateremu zaradi nezgod, ki so zadele vseslovanski svet, je rudečica prehitela blago lice in nežen nos, je obnašal v posnemu svetega pisma kot pobožni človek Job. Da ne bi dražil puntarjev v razburjenih mislih ter pripomogel k občni zmagi, prenesel je prav to in pohlevno zaušnico, katero mu je v lekarni „zlatem jelenu“ udaril neki ranjeni kozak. Vivat akademija! drugič več!

Iz Kupetinec pri sv. Jurju ob Ščavnici. Naša ljubljanska okolica spada pod župnijo sv. Jurja ob Ščav-

nici, katero vladajo posnemanja vredni gospod župnik Kunce. Dokaz tega, tukaj omenjena prigodba. Dne 2. julija t. l. tedaj v nedeljo poslal je na vse zgodaj tukajšnji posestnik Martin Zaloškovič svojega novorojenega otroka z botro in babico, tako je to pri nas navada k sv. Jurju k krstu. — Omenjene osebe so se že pred, ko je prva božja služba minila radi tega tudi v farvožu oglasile. — Ah, čujte in strmite, kaj so naš gospod župnik, kateremu stojita tačas dva kaplana na pomoč tem osebam naznanili. Ta božji namestnik so kratkoma rekli, da v nedeljo za krst ni časa, da morajo te žene otroka tedaj en drugi dan prinesiti ali pa do zadnjega dne tam čakati. Ker je botra tega novorojenčka celi dve uri daleč prišla in naše kmečke ženske nimajo časa zavoljo krsta celi teden okoli župnika hoditi, so to vse temu gospodu naznanile ter še ga enkrat za božjo voljo prosile naj bi njim spolnil željo ter otroka krstil sam ali pa od katerega kaplana dal krstiti. Tudi ta prošnja tega ošabnega, z našim denarjem obogatelega župnika ni omehčala, ampak ta imeniten naslednik Kristusov je ženskam grozil, da bo po žandarje poslal, če iz dobrega ne odstopijo. Gospod Kunce, ali je tako postopanje po besedah Kristusovih, kateri je rekel, „pustite majhne k meni priti.“ Povej nam Kunce, po katerih točkah sv. pisma si ravnal, ko si te uboge ženske tako mučil in njim delal nepotrebne stroške in žalosti. Če si ti mogoče tvojim faranom kaj oznanil, da ob nedeljah ne krščuješ, tega ta ženska, katera je bila v tem slučaju za botro, ni mogla vedeti, ker je iz druge župnije doma. — Ali se ni tudi večkrat prigodilo, da so botre prinesle otroke po drugih tedenskih dnevih h krstu, pa tebe in tudi tvojih kaplanov niso najšle doma ter mogle drugokrat priti! — Vidiš to protenje z žandarji bi si ti Kunce lahko popolnoma prihranil — ali se ne spominjaš, koliko smeha je bilo pred par leti po celem ljutomerskem in gornjeradgorskem okraju, ko so okoli farovža pozno v noč žandarji hodili. Ali si že pozabil, kaka pesmica se ti je tedaj daleč na okrog pela in katero še sedaj vrabci po grmih čvrčijo. Če si vse to že pozabil, tedaj ti hočemo o tem bolj natanko pisati. Ker je pri nas na deželi navada, da se otroci kmalu po porodu krstijo, tak boš ti Kunce, ker v nedeljo nočeš krščevati, moral za to skrbeti, da bodo ženske samo take dni otroke rodile, kdaj bode tebi všeč tiste krstiti. Če pa tega ne moreš storiti, pa poberi tvoje halje in idi dalje. — Mi neustrašeni kmetje in davkoplačilci pa bomo tebi in tvojim kaplanom, kdaj boste zbirco, katero smo že zdavnaj rešili, pobirali, tudi rekli, če ne odstopite, pošljemo po žandarje. Kunce, lepo te prosimo, drži se zanaprej enkrat za vselaj predgovora, kateri pravi: „kdor ima maslo na glavi, naj ne hodi na solnce, posebno meseca julija ne.“ —

Neustrašeni davkoplačilci.

Iz Fram. Framski župnik je zelo prijazen človek in se zelo baha, da je župnik. Kot tak misli da je prvi gospod celega sveta in vse se mu mora klanjati. Peljal se je enkrat iz Polskave. Eden fant ki ni takoj

zapazil, da se peljajo gospod „fajmošter“ ni ga tudi pozdravil. Takoj da voz ustaviti in kliče fanta k sebi. Ta hitro tja stopi, misleč, da bo za 1 krigele dobil, ker cela stvar dogodila se je pred krčmo, pa dobil je, par — za ušesa. Zelo lepo, gospod župnik. Kristus je prepovedal z mečem in silo vero razširjati, vi pa hočete z zaušnicami vam „dostojno spoštovanje“ uvesti. Kristus je celo rekel, če te kdo udari na desno lice, ponudi mu še levo. Kaj pa vi storite če vas kdo ne pozdravi? Ljubi bralci ta gospod župnik so pa tudi strašen sovražnik „Štajerca“. Kar zeleni postanejo iz jeze ko pridigujejo da so vsi ki ga berejo nesramneži, grdi ljudje i. t. d. Kaj so pa tisti župniki in tudi vi Muršič, župnik framski, ki ga tudi berete? Pri nas imamo tudi „narodnega“ trgovca, Fr. Kodrič-a.

Gospodar miče in vaši ljudstvo naj gre le k temu trgovcu ali domačemu „grajžlarju“ kupovat. To je tisti Kodrič, ki je z svojo grajžlarijo pred časi tako zmotil Janeza L. . . . a, da je ta šel brez bučke po vodo, kako je sam pravil. Čudimo se, da ta grajžlar tudi šnops prodaja, ko vendar „Gospodar“ navadna trdi, da bajo le nemčuri in nemci „šnops“ tržijo. Ker že o nemčurih govorimo povemo še sledeče. Omenjeni L. . . . k, ki je tako zagriznjen klerikalec ima tudi takega sina. Ta je enkrat v gostilni rekel, če se pelje iz Frama ali iz Maribora, smrdi tako po nemčurih, da mu nos gor obrne. Čudno! Ta se je gotovo že iz Frama vozil, predno je prišel na svet, kajti ko je zagledal luč sveta je že imel gor obrnjen nos in ta še ga danes diči. Ko je v Račah strela udarila, rekel je da je to prav, da je ta nesreča zadela nemški hram. To kaže res blago srce. In ta gospod je učitelj ali bo še postal, če ne bo raje inženir. V Slivnici namreč naredil je načrt, kako naj se naredi, da bi šel pri oknu v sobo, pri stopnicah pa dol. Kdo hoče trditi, da po takem ni veleum. Nekteri ljudje pa tega ne sprevidijo ter trdijo, naj raje postane mežnar kako je njegov brat. Ta hoče učitelj pri nas biti, pa na enem stolcu je sedel, z drugega je padel kaj pa bo na tretjem, še ne vemo. — Pred kratkim pokopali smo pri nas blagega mladeniča, osmošolca Finžgar-ja. Ta dan imeli so ognjegasci v Framu sestanek in Gospodar reče, da samo nemški ognjegasci in da je med pogrebom v Stampfl-novi krčmi godba požarnikov vesele koračnice svirala. Lažim „Gospodara“ to le odgovorimo: Požarniki niso bili samo Nemci, bili so zraven celo Slovenci in zelo zagriznjeni. Čeravno je bila večina Nemcev, vendar je eden požarnik provociral ter „posluh“ zaklical, nakar ga je opozoril eden tujih nemških požarnikov, da ne razumejo tega. Nadalje niso poskočnic igrali pri Stampfl-nu ampak pri Mihaelu Turner-ju, ki je Slovenec in tudi gospodom v črnih suknjah velik prijatelj. — Prihodnjič še si hočemo našega župnika natančneje pogledati, kakor tudi nekaj njegovih podrepnikov.

Framske jež.

Iz Veličan pri Ormožu. Dragi Štajerc, prosim te pobiksaj malo našega očka „purgameistra“. Občina kupila je rol za streljanje proti toči in ga z utico

red postavila na lepem bregu Malek pri Svetinjah. Zakaj pa imamo to pripravo, samo da jo ogledujemo streljati ni potrebno, saj nebo toče; smodnik toliko stane, tako drag je. Pa glej! 14. t. m. nam je toča vse poklestila, trsje je čisto suho in polski pridelki so vsi uničeni. Denar za smodnik vzame se ja iz občinske blagajne, iz Drašekovega žepa pride zelo malo za smodnik, ker ima malo posestvo. Smodnik je naročen, misli ga župan rabiti, ko bo imel kolino? Občina Veličane plača 70% in mislimo da toliko še vedno zmore, da kupi smodnik. Torej očka „purga-majster“ pridno pusti streljati, poglej kaj je zakrivila zaničnost. Če pa ti nočeš streljati, postavili pa bomo enega, ki bo streljal če pride huda ura. Bog nas varuj!

Davkoplačevalci.

(Opomba uredništva: Čudimo se, da nekteri nočejo streljati, ker baje smodnik mnogo stane. Mislimo da občina lažje 100 K za smodnik izda, nego da toča na tisoče in tisoče kron škode napravi. Žerovinski župan je tudi tak „šparmejster“ in noče streljati.)

Iz Šoštanja. Dragi Štajerc! Pošljem ti eno pismo Slovenca v Ameriki. Če imaš malo prostora, priobči to pismo v izvlečku. Sledi pismo: Dragi prijatelj! Nekaj letic je že minulo, da se nismo videli in tudi Ti nisem pisal. Oprosti mi to zanikernost. Saj veš, če prijatelj prijatelja potrebuje, potem še ga le najde. Meni je Bog v Ameriki srečo dal, ravno ne sedim ne na zlatu pa ne na srebru a v domačiji mi nikoli tako nebi bilo. Zemlja je pri nas bolj rodovitna nego v stari domačiji in tudi se ni treba tako truditi. Obdeluje in žanje se vse z mašini. Meni je že mnogo ljudij pisalo, kako je v Ameriki. Vendar jaz nobenemu ne branim sem priti in tudi nobenega ne prigovarjam naj pride. Kdor ni delaven in potrpežljiv naj raje ostane doma. Taki so reveži in mnogo jih vidim vsak dan v takem siromaštvu, da se mi kar srce smili. Slabo je tudi pri nas za takega, ki samo slovenski zna. Angleški jezik je pri nas glavni, če pa nemški znaš ravno toliko velja. Slava nemškemu jeziku, — jaz sicer mojega jezika nočem zaničevati — slava mu; ko jaz nebi znal nemški, tudi bil bi siromak. Sovražniki nemškega jezika vaši sokolci naj pridejo sem z samo slovenščino in takoj bodo drugače mislili. (Sedaj sle-dijo privatne reči tičoč se znancev in hčerke.)

B. Ž. v La Sall. Ill, Severna Amerika.

(Opomba uredništva: Radi smo natisnili to pismo, prvič ker je obče zanimivo, drugič pa za „sokoliste“ in sovražnike nemškega jezika pripravno in primerno.)

Iz Šmartina pri Slovenjgradcu. Blížala se je v preteklem letu volitev za občinski odbor, ter smo se tudi veselili, morebiti bodo pravi možje izvoljeni v občinski odbor, možje kake si mi mislimo „naprednjaki“. Izvolili pa smo tudi prave, razun enega ki si je pa sam na vso moč prizadeval, da je prišel v občinski odbor. Pred kratkim imeli smo nekšno zborovanje, pri katerem je naš nadučitelj zelo kičkal in se jezil, ker ni bilo po njegovem, da bi se nekšna nepotrebna cesta popravila. Ta gospod

vil bi nas gotovo rad za nepotrebnosti ob mnogo
 arja. Naj se raje poda domu, na Hrvaško. —
 župnik je tvoj hud prijatelj dragi „Štajerc“ in
 ne bo miroval naredili mu bomo kakor so mu
 Poljčanah, da so mu streljali, ko je odišel. Tudi
 mico so mu zložili, in to ti vpošljemo, ako ne bo
 val, da mu jo zapoješ. — Nek dopisun „Slov.
 gospodarja“ natrosil je v klopi pred zakristijo znane
 sne živalice, ker o teh pravi v nekem dopisu iz
 zrega je razvidno, da jih je gotovo on natrosil. —
 bodnjič si pogledamo Staritrg in gospoda kaplana.
 Opazovalec.

Iz svetinske župnije. „Slov. Gospodar“ in njegov
 kart „Laž-Dom“, vedno tebi ljubi „Štajerc“ v svoji
 širokoustni lažnjivosti predbacivata, da si ti kriv
 im hudobijam, ki se godijo po Slovenskem. Po-
 rada naglašata, da so „štajercijanci“ krivi, da
 toči toliko „šnopsa“ in da se ljudstvo, po-
 mladina zapeljuje k pogubonosnem pijanče-
 ju. Da sta grda lažnjivca, hočem njima takoj
 kazati. Ne davno šel sem po opravkih skozi lepo
 jkovsko dolino v Ljutomer. Podoč pridružil se
 nek ivanjkovski rojak, osivel starček. Začela
 govoriti v svetinskih razmerah in o šnopsu. Tožil
 da se mladima vedno bolj in bolj temu strupu
 di. Kdo je kriv temu? Prilika, ki na vsakem
 in v vsakem kotu svojo roko iztezuje. Pa ne
 „stajercijanci“ točijo pri nas šnops, pač pa samo pristni
 naši našega župnika Bohanca, namreč čez vse
 kalni Leopold Petovar iz Ivanjkovec, J. Pihlar
 rovincih in Pejtlar v Brebrovniku. Največ ga
 nekdanji liberallec a današnji črni klerikalec in
 ančev pokorni sluga L. Petovar, veleposestnik,
 ilar, poštar, cestni inšpektor in Bog si ga ve,
 je vse. Ko še se Petovar ni lotil grajžlarije
 nopsarstva, bil je župnik Bohaneec hud preganjalec
 ja, pogosto je kar rohnal proti žganjepitju in
 ki žganje točijo. Odkar pa srček Petovar ta
 prodaja, postal je župnik gluh in slep; sedaj
 je dobro in če bi se tudi vsi v žganju potopili.
 je kšeft! Taki so naši obrekovalci. Vedno
 šujejo, varujte se „Štajerca“ in izognite se nje-
 pristašem, ki delujejo na pogubo naroda. Pa
 avski grešniki dobro vedo, da lažejo in da so
 najhujši izkoriščevalci naroda. Denar je njihov
 in „plačaj“ njihovo geslo. V tem so si složni
 hinavci, bodi ti duhovnik, dohtar ali klerikalni
 župnik. Njihovo kričanje, narod je v nevarnosti
 bi se moralo, Slovenci, naš žep je v nevar-
 Ne verjamite tedaj tem dobičkaželjnim pre-
 in otresite se vas ponižujočega jarma.
 Opomba uredništva! Zdaj vidiš „fihpos“ koje so
 šnopsarji, tvoji bratci, klerikalci imajo šnops-
 pri tvojih pristaših nasrka se ljudstvo tega
 Gotovo po geslu „svoj k svojim“ pridejo tudi
 arji klerikalci le k klerikalcu žganja pit in ku-
 Denar je tem prvo, drugo jim vse deveta
 „Vse za narod in klerikalni šnops“ naj se piše
 tami takih. Gospod župnik Bohaneec začnite spet

boj proti šnopsu, nič ne vohate, kako že po kleri-
 kalnem žganju klerikalci, vaši podrepniki smrdijo?)

Razne stvari.

Otrok umrl na steklini. V Brunsdorfu pri Tro-
 pavi postalo je pred večimi tedni nekaj psov steklih.
 Brez da bi oblasti o tem kaj naznanili, uničili so
 stekle pse. Pred kratkim poginila je krava na stek-
 lini in pred par dnevi umrla je neka 7-letna deklica
 pod groznimi bolečinami in mukami.

Kmet in žendarmi. 18. p. m. prišel je sodnijski
 sluga v Oberndorf-u na In-u k nekemu kmetu, da
 mu izroči poklic, naj nastopi 3 dnevni zapor, ker je
 razžalil nekega davčnega uradnika. Ko mu je sod-
 nijski sluga Suhi poklic izročil, takoj je list kmet
 raztrgal ter se hotel lotiti sodnijskega uslužbenca.
 Ta pa jo je pravočasno pobrisal. Črez nekoliko dnij
 pridejo orožniki, da ga privedejo v zapor. Čeravno
 so mu z dobra svetovali, naj gre mirno z njimi,
 čeravno ga je žena prosila, vendar ni hotel slušati,
 prijel je kramp ter z njim zečel proti orožnikoma
 mahati. Ta mu nista mogla do živega, streljati pa
 tudi nista mogla, ker cela stvar godila se je blizu
 slamnate strehe in na bližnjem polju bilo je mnogo
 delavcev. Oba orožnika sta bila ranjena, nakar mu
 eden kramp iz rok izbije. Hitro prime kmet koso in
 začne se z njo braniti. Naenkrat vrže jo proč ter
 zbeži v hišo. Orožniki mu sledijo, žena pa jih svari
 naj pazijo, mož ima več nabitih pušek v sobi. Med
 tem prišel je brat razburjenega kmeta in temu se
 je posrečilo, da ga je umiril. Dal se je okleniti in
 odpeljati. Mislijo, da kmet ni bil normalen in je to
 storil le v razburjenosti.

Strela ubila 6 fantov. Iz Gradca se poroča, da
 je v Fladnicu strela udarila v črešnjevo drevo, na
 katerem je ravno sedelo 10 fantov v starosti 12 do
 16 let. 6 jih je bilo takoj mrtvih, 4 pa so v veliki
 nevarnosti. Žalost starišev je nepopisljiva in ni znano,
 da bi kdaj strela v istem kraju tako nesrečo storila.

Kače krave izsesale. V Rötischgrabenu na Zgor-
 njem Štajerskem imel je nek posestnik veliko krav,
 a čudil se je, da dobi tako malo mleka. Kravji hla-
 pec je včasih po noči slišal, da so bile krave zelo
 nemirne. Enkrat naredi luč in kaj vidi. Pri vsaki
 kravi sesalo je nekaj kač različne velikosti. Ko so
 drugi dan gnojišče preiskali, našli so 36 kač, katere
 so seveda takoj ubili. Na bližnjem bregu še je več
 takih kač in te sedaj zasledujejo na vse načine.

6 otrok tekom enega leta. Bogat žegenj je v
 Oppelnu pri delavcu Svati. Njegova žena obdarila ga
 je tekom enega leta že drugokrat z trojčki.

Fina veselica v Ljubljani. Pred kratkim bila je
 v Ljubljani veselica v korist Prešernovemu spome-
 niku. Pri tej veselici pokazali so se ljubljanski per-
 vaki ali „inteligenca“, kakor se sami radi imenujejo
 v pravej luči. Take nesramnosti so se godile, da je
 celo „Slovenec“ to veselico najostreje ožigosal in
 nam pokazal, da je prebivalstvo Ljubljane pravno,